

lig, er det ærede Medlems endnu mere utilstrækkelig, da hans ikke er paa Højde med vor.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale de Ændringsforslag, der er stillede af Flertallet og tiltraadte af Ministeren, og jeg tilraader at stemme mod de øvrige Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Jeg tror ikke, der er Grund til at holde lange Taler om dette Spørgsmaal. De Punkter, hvorom der ikke er opnaaet Enighed, tror jeg ikke man opnaar Enighed om, selv om man drøfter dem yderligere her. Og naar jeg ser ud over denne faatallige Forsamling, ser jeg intet, der tyder paa, at Forhandlingen om dette Spørgsmaal i og for sig er saa interessant; men dog tror jeg, det er interessant i Henseende til de Resultater, man naar til. Det er ikke de lange Taler, det drejer sig om i denne Sag, men det drejer sig om at faa tilvejebragt en Lov, som tilfredsstiller de Krav, der stilles ude i Befolkningen. Om det naas, skal Afstemningen vise, og naar Afstemningen kommer, møder Medlemmerne nok og afgiver deres Stemme.

Den ærede Ordfører beklagede i sine Udtalelser, at der ikke er opnaaet tilstrækkelig Enighed om dette Lovforslag, og det kan jeg for saa vidt godt tiltræde. Men det betyder i og for sig ikke saa meget. Kan man ikke opnaa Enighed paa det Punkt, som er det afgørende, har det mindre Betydning, om man opnaar Enighed om de mindre Ting. Thi deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører og den ærede sidste Taler, at stryger man § 4, Ekspropriationsbestemmelsen, saa er Loven neppe det Papir værd, hvorpaa den bliver skrevet. Det er det afgørende. Nu kan det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) sige saa tidt, han vil, at der er Jord nok — og det kan naturligvis være rigtigt —, men har man kun den ene Udvej at købe Jorden i det aabne Marked, ved det ærede Medlem dog meget godt, at jo flere Købere der kommer — det er jo i det hele taget for Tiden meget vanskeligt at faa Jord at købe —, desto højere bliver Prisen. Det ærede Medlem peger saa yderligere paa, at man dog har den Præstegaardsjord, som vi samtidig er i Færd med at lovgive om, men dertil skal jeg sige, hvad der jo allerede er gjort opmærksom paa, at de 30—40 000 Tdr. Land kommer ikke frem det første Aar; og naar man henviser til Lovforslaget om Lens og

Stamhuses Overgang til frit Eje, saa maa man jo huske, at heller ikke dette Lovforslag er vedtaget, og selv om det bliver vedtaget, er det et stort Spørgsmaal, hvor megen Jord der derved kommer frem straks. Nej, det, man skulde opnaa ved dette Lovforslag, var at undgaa en kunstig forhøjet Jordpris. Dersom Staten, samtidig med at støtte Bestræbelserne for at skaffe Hjem til Ungdommen ude paa Landet, bidrager til paa kunstig Vis at forhøje Jordprisen, tror jeg, man bærer sig forkert ad; jeg tror, Lovgivningen saa er inde paa et Omraade, hvor den vil blive stærkt kritiseret. Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) var inde paa dette Spørgsmaal, og jeg kan fuldstændig tiltræde de Udtalelser, han fremsatte.

Det ærede Medlem fra Ribe sagde, at Venstre kunde ikke i Øjeblikket gaa med til Ekspropriationen, men senere, hvis det viste sig, at den Maade, hvorpaa han mente, at Spørgsmaalet skulde løses, ikke slog til, vilde Venstre være med til Ekspropriation. Ja, det er jo meget godt, at det ærede Medlem vil lade sig overbevise, men jeg tror, han let kan komme for sent med at slutte sig til Tankerne i dette Lovforslag. Saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at det nytter ikke noget, at man faar denne Ret til at ekspropriere Jord, thi den Jord bliver ikke billig. Det ærede Medlem fra Lejre var inde herpaa, og jeg skal ikke gentage, hvad han sagde. Det er jo ikke Meningen med dette Lovforslag, at den eksproprierede Jord skulde blive særlig dyr, thi skulde det blive Tilfældet, vil man naturligvis tage den billigere Jord, naar man kan faa den uden Ekspropriation. Jeg vil tro, at man efterhaanden vil kunne finde saadanne Regler med Hensyn til Ekspropriationsgrundlaget, i alt Fald, naar vi i 1920 faar en virkelig Jordvurdering, at det nok skal vise sig, at den eksproprierede Jord ikke bliver særlig dyr. Selve Princippet er det ærede Medlem fra Ribe jo ikke imod. Thi baade han og Venstre gaar med til i Henhold til § 5 at anerkende Retten til Ekspropriation til Anskaffelse af Byggegrunde i Byerne, men saa tror jeg unægtelig, at det ærede Parti staar lidt svagt i sin Argumentation imod Ekspropriation ude paa Landet. Jeg tror, at det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) havde Ret i, at det bliver vanskeligt at forklare, hvorfor man kan acceptere Ekspropriationsretten i Byerne, men ikke paa Landet.

Der er nogle Ændringsforslag, som staar i Forbindelse med disse Udtalelser,